

Kontakty z Mediami
i Informacja

Sąd Unii Europejskiej
KOMUNIKAT PRASOWY nr 107/15

Luksemburg, 24 września 2015 r.

Wyrok w sprawach T-124/13 Włochy/Komisja i T-191/13
Hiszpania/Komisja

Sąd UE stwierdził nieważność trzech ogłoszeń o konkursie wymagających od kandydatów wybrania języka niemieckiego, angielskiego lub francuskiego jako drugiego języka i jako języka komunikowania się z EPSO

W grudniu 2012 r. i styczniu 2013 r. Europejski Urząd Doboru Kadr (EPSO) opublikował w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej trzy ogłoszenia o konkursie otwartym w celu stworzenia list rezerwy kadrowej¹. W ogłoszeniach tych wymagano od kandydatów bardzo dobrej znajomości pierwszego języka, będącego jednym z języków urzędowych Unii Europejskiej (wówczas było ich 23) oraz zadowalającej znajomości drugiego języka. Język ten kandydat mógł wybrać spośród niemieckiego, angielskiego lub francuskiego. Wybrany w ten sposób drugi język miał być używany do korespondencji między EPSO a kandydatami, a także w postępowaniu selekcyjnym i podczas egzaminów konkursowych. W ogłoszeniach wskazano, że ograniczenie to jest uzasadnione w szczególności interesem służby wymagającym, by kandydaci byli niezwłocznie gotowi do pracy i byli w stanie skutecznie komunikować się w codziennej pracy, gdyż w przeciwnym razie wydajność pracy w instytucjach poważnie by ucierpiała.

Włochy i Hiszpania wniosły do Sądu Unii Europejskiej o stwierdzenie nieważności spornych ogłoszeń o konkursie. Oba te państwa członkowskie uznały w istocie, że ogłoszenia są dyskryminujące i naruszają zarówno system językowy Unii, ustanowiony „rozporządzeniem nr 1” z 1958 r.², jak i zasadę proporcjonalności. Włochy i Hiszpania zakwestionowały nałożony na kandydatów obowiązek wyboru niemieckiego, angielskiego lub francuskiego nie tylko jako języka komunikowania się z EPSO, lecz również jako drugiego języka w omawianych konkursach.

Dzisiejszym wyrokiem Sąd stwierdził nieważność zaskarżonych ogłoszeń o konkursie.

W odniesieniu do ograniczenia języków, którymi można posługiwać się w komunikacji między kandydatami a EPSO, Włochy podnosiły, że obywatele europejscy mają prawo zwracać się do instytucji Unii w którymkolwiek z jej 23 języków urzędowych oraz iż mają prawo otrzymać odpowiedź instytucji w tym samym języku. W związku z tym omawiane ograniczenie stanowi dyskryminację, krzywdzącą obywateli, dla których językiem urzędowym nie jest niemiecki, angielski lub francuski. Hiszpania dodała również, że to ograniczenie daje w praktyce przewagę wszystkim tym kandydatom, których pierwszym językiem jest jeden z trzech wymienionych języków.

---

¹ Były to: ogłoszenie o konkursie otwartym EPSO/AST/125/12 w celu stworzenia listy rezerwy kadrowej asystentów w następujących dziedzinach: audyt, finanse/księgowość i ekonomia/statystyka (Dz.U., C 394 A, s. 1), ogłoszenie o konkursie otwartym EPSO/AST/126/12 w celu stworzenia listy rezerwy kadrowej asystentów w następujących dziedzinach: biologia/nauki przyrodnicze i medyczne, chemia, fizyka i materiałoznawstwo, badania jądrowe, inżynieria lądowa i mechaniczna i inżynieria elektryczna i elektroniczna (Dz.U. C 394 A, s. 11) oraz ogłoszenie o konkursie otwartym EPSO/AD/248/13 w celu stworzenia listy rezerwy kadrowej administratorów (AD 6) w następujących dziedzinach: bezpieczeństwo budynków i inżynieria instalacji budowlanych (Dz.U. C 29 A, s. 1).

² Rozporządzenie Rady nr 1 z dnia 15 kwietnia 1958 r. w sprawie określenia systemu językowego Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej (Dz.U. 17, s. 385), ze zmianami.

Sąd przypomniał wyrok Trybunału w tej kwestii³ i podkreślił, że choć instytucje mogą określić szczegółowe zasady stosowania systemu językowego w swych regulaminach, to jednak instytucje, których dotyczyły zaskarżone ogłoszenia nie skorzystały z tej możliwości, a w każdym razie nie można uznać, iż ogłoszenia o konkursie stanowią taki regulamin. Tym samym, w braku odmiennych przepisów w tym względzie, stosunki między instytucjami a ich urzędnikami i pracownikami podlegają zakresowi zastosowania rozporządzenia nr 1. To samo odnosi się do stosunków między instytucjami a kandydatami biorącymi udział w konkursie zewnętrznym, którzy zasadniczo nie są ani urzędnikami ani pracownikami. Sąd dodał, że w odróżnieniu od Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM), instytucje, których dotyczą zaskarżone ogłoszenia, nie są objęte szczególnym systemem językowym. **Sąd doszedł więc do wniosku, że kwestionowane ogłoszenia naruszają rozporządzenie nr 1 ze względu na to, że ograniczają korespondencję z EPSO do trzech wymienionych języków. Powód ten jest wystarczający do tego, by stwierdzić nieważność tych trzech ogłoszeń, bez potrzeby badania, czy prowadzą one do zabronionej dyskryminacji ze względu na język.** Sąd wyjaśnił tym samym, że **kandydat ma prawo wyboru języka, w którym sporządzi swoje zgłoszenie, spośród wszystkich języków urzędowych** i że korespondencja wysyłana przez EPSO musi być sporządzona w wybranym przez kandydata języku. Posługiwanie się jednym z trzech języków przez kandydata, który wolałby kontaktować się z EPSO w innym języku urzędowym nie gwarantuje, wbrew temu, co twierdzi Komisja, że komunikacja między EPSO a kandydatami będzie przebiegać w sposób jasny i zrozumiały.

Jeśli chodzi o wymaganie od kandydatów wybrania niemieckiego, angielskiego lub francuskiego jako drugiego języka w konkursie, Sąd ponownie przypomniał orzecznictwo Trybunału, zgodnie z którym ograniczenie wyboru do zawężonej liczby języków stanowi dyskryminację ze względu na język. Jest bowiem oczywiste, że taki wymóg faworyzuje niektórych potencjalnych kandydatów (tych, którzy znają w zadowalającym stopniu przynajmniej jeden z wyznaczonych języków), gdyż mogą oni wziąć udział w konkursie, i tym samym zostać zatrudnieni jako urzędnicy lub pracownicy Unii, natomiast inni, którzy nie znają tych języków, zostają wykluczeni. Sąd zbadał powody ograniczenia podane w zaskarżonych ogłoszeniach w celu ustalenia, czy może ono być uzasadnione.

Zdaniem Sądu stwierdzenie, że niemiecki, angielski i francuski są językami najpowszechniej wykorzystywanymi, biorąc w szczególności pod uwagę długoletnią praktykę dotyczącą komunikacji wewnętrznej w instytucjach Unii, jest sformułowaniem niekonkretnym i niepopartym żadnymi szczegółowymi przesłankami. **Nie można zakładać, że nowo zatrudniony urzędnik, nieznający żadnego z języków wehikularnych lub języków obrad danej instytucji nie byłby w stanie niezwłocznie wykonywać w omawianej instytucji pożytecznej pracy.**

Sąd wskazał, że przedstawione przez Komisję statystyki nie mogą służyć na poparcie jej twierdzeń na temat języków używanych w ramach instytucji europejskich. Jeśli chodzi o statystyki dotyczące języków nauczanych jako języki obce w państwach członkowskich Unii, które również przedstawiła Komisja, Sąd stwierdził, że nie wykluczają one istnienia dyskryminacji. **Sąd doszedł do wniosku, że Komisja nie wykazała, iż rozpatrywane ograniczenie leży w interesie służby. W jego opinii wymaganie od kandydatów wybrania niemieckiego, angielskiego lub francuskiego jako drugiego języka nie jest ani obiektywnie uzasadnione, ani proporcjonalne do zamierzonego przez Komisję celu, który polega na zatrudnieniu urzędników i pracowników, którzy będą niezwłocznie gotowi do pracy.**

UWAGA: Odwołanie od orzeczenia Sądu, ograniczone do kwestii prawnych, może zostać wniesione do Trybunału w terminie dwóch miesięcy od dnia zawiadomienia o tym orzeczeniu.

UWAGA: Celem skargi o stwierdzenie nieważności jest doprowadzenie do uznania za nieważne aktów instytucji Unii, które są sprzeczne z prawem Unii. Państwa członkowskie, instytucje wspólnotowe oraz jednostki mogą, pod pewnymi warunkami, wnieść skargę o stwierdzenie nieważności do Trybunału

---

³ Wyrok Trybunału z dnia 27 listopada 2012 r. w sprawie [C-566/10 P](#); *Włochy/Komisja* (zob. [komunikat prasowy nr 153/12](#)).

Sprawiedliwości lub Sądu. Jeżeli skarga jest zasadna, stwierdza się nieważność aktu. Instytucja, której to dotyczy, powinna zarządzić ewentualnej próżni prawnej spowodowanej nieważnością tego aktu.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Sądu.

Pełny tekst wyroku w sprawach [T-124/13](#) i [T-191/13](#) jest publikowany na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793